

теля Депретисъ (Depretis), но и той извѣстилъ на графа, че ще ни чака на другия день, понедѣлникъ. Графъ Распони се задоволи тогава да ни разведе низъ града отново и да ни покаже повторно каквото можеше като досто-забѣлжително. Хубаво, извѣнредно, очарователно впечатление произведе върху ми прѣкрасната площадь народна *Пяца ди Пополо*. Посѣтихме въ сщщо врѣме и нѣкои политически личности, у които всички намѣрихме симпатиченъ италиянски приемъ.

III.

У министра прѣдседателя Депретисъ.

На 22 ноември (4 декември), понедѣлникъ, часа на 1^{1/2}, дойде графъ Распони та ни зе отново и ни заведе при министра прѣдседателя, *Депретисъ*. Той бѣше единъ старецъ съ побѣлѣли брада и мустаци, израстъ средня, очи пронизателни (perçants), вѣжди едробѣликави, физиономия близу до строгость, но слово внушително и привлѣкателно. Той ни прие съ твърдѣ голѣма учтивость и ни покани и трима ни да седнемъ до него. Той говорѣше полека. Каза ни и той, че знаялъ за нашата мисия и че приятно му било сега да ни види и отблизу и да чуе и отъ насъ каквото трѣба за тази Бѣлгария, за която се писало и говорило толкозъ много отъ нѣкое врѣме насамъ. Ние му благодарихме за добрината, съ която ни приема, и, като му описахме вкратцѣ страданията и изобщо плачевното състояние на народа си, помолихме го да помогне и Италия при неговото министерствуване да се избави тоя народъ веднажъ за всѣкога отъ това положение, да се освободи, съ други думи, отъ турския яремъ. Уважаемиятъ старецъ, слѣдъ като ни изслуша съ очевидна интересность, пое думата и ни каза, че Италия не може да се отнася другояче освѣнъ симпатично къмъ